

Вереника.

Казувать че когато веднѣжъ Птолемей, Египетскій царь сѣдялъ та играялъ на костки (зарове) единъ отъ слугитѣ, стоялъ правъ та прочиталъ имената на осѣденнитѣ за смърть, като споменувалъ въ сѣщото врѣме и прѣстѣпленіята имъ, тъй що царьтъ като ги слуша, да даде послѣдното си рѣшеніе за смърть или за прощкѣ. Но съпругата му Вереника дръпнала книгитѣ отъ рѣцѣтъ на слугитѣ и неоставила да ся прочете всичкитѣ, но казала: „Трѣба нѣкой да бѣде на тихъ умъ и спокоинъ та да рѣшава за животътъ на чловѣка, а не когато е замаянъ въ игрѣ, защото паданіето на косткитѣ и на главитѣ не е все едно. „ Тогазъ Птолемей възблагодаренъ твърдѣ много отъ тѣзи бѣлѣжкѣ позахвала онаже Вереника, и нѣкога вече не слушаше сѣдбѣ и не рѣшаваше, когато играяше на костки.

—от — **Алфонсъ 5-й** — отъ —
—он — **Алфонсъ 5-й** — въ —
однѣ силнѣ бурѣ на морето едва шо-